

V následném období slušovické družstvo bylo vystaveno nevybíravým útokům a zlí jazykové mluvili, že sen G.Husáka a všech stalinských expertů nenaplnil Hegenbart, ale prezident Václav Havel. Dovolím si připomenout stať pisatelky Beáty Berníkové, později tiskové mluvčí českého ministerstva vnitra ve Studentských listech 19 / 91 pod názvem Čubův slušovický syndrom. Ze stati jsem mj. pochopil, že slušovické družstvo nebylo dílem vzdělavců reagujících na nutnosti společnosti, ale dílem vstupu vojsk Varšavské smlouvy v roce 1968 a také díky spolupráci „Slušovic s Hegenbartovou vědeckotechnickou rozvedkou ÚV KSČ“ a také ministerstva vnitra. O mnohém jsem nemohl být informován, ale nepravda stíhala nepravdu. Rázem byli řešeni a vedeni na propadliště dějin. Obdobně, ověřen pendreky, lživou propagandou o mých protistudentských aktivitách, domovní prohlídkou s účastí právního zástupce pana M.Štěpána a nehorázným obviněním o mé účasti na Národní třídě 17.listopadu 1989, s obviňováním o organizování milic, armády, s oznámením, že jsem pozval vojska Varšavské smlouvy, s pozváním k výsledku k problémům paní Horáková a spol., jsem skončil já. Všechny moje aktivity v oblasti vědeckotechnického rozvoje a životního prostředí byly pojaty jako nepřátelské a protispolečenské a jako komunistický odpadlík skončil ubodán na smetišti a lživě pošpiněn, že vlastním stovky hotelů, podniků po celé republice, dokonce, že jsem placen Vámi a Vás navštěvuji.

Smutnou skutečnost nepřipomínám kvůli mé osobě, ale ovlivněn Vaším projevem, kvůli ostatním. Ve společnosti byly síly, které znali a znají cesty k intenzitě, ale byly umlčeny. Je třeba jim otevřít cestu. Nejsem obdařen potřebnými fakty, ale dedukuji, že procesu polistopadového vývoje, různými formami, se chopili i ti, kteří nepřáli a nepřejí společenskému pokroku, dobrému společenskému klimatu a svůj návrat k moci spatřují ve společenské destabilizaci. Některé kroky, které v ekonomické oblasti byly učiněny by musel řešit každý systém bez ohledu na levé či pravé tendence. To věděli dobře minulé vlády, to dobře vědí i novodobí kritici se starodobým myšlením. Bez zajímavosti nebyly ani Vaše poslední věty projevu. Vedly mně k zamyšlení nad jistými myšlenkami, které byly v nedávném období otištěny v bulvárním tisku. Tehdy bylo možné vyčíst, že byl vypracován jakýsi dokument s názvem 17. listopad 1984. Cituji : „Byl vypracován na přání člověka, který jej parafoval, objednal si jej a pochválil autory za dokonalou práci. Tento materiál mu pomohl překonat dojem, že o krizi jednoho politického systému uvažuje pouze dissent a pak on sám. Onen muž se jmenoval dr.Gustav Husák, prezident Československé socialistické republiky a onen systém se jmenoval komunismus... Po předpokládaném ekonomickém zhroutilí sovětského systému může být jednou z variant snaha dohodnout se s opozicí... Pokud přejde KSČ do opozice, vzniknou nutně tyto následné kroky : dočasná ztráta vlivu, která bude v poměrně rychlém a krátkém historickém období nahrazena neschopností vládnoucí opozice řešit základní problémy země. Nutnost infiltrace (ať již dobrovolné nebo cílené) řady odborníků z technických kruhů do vznikajících politických stran a hnutí. Nutnost reagovat na všechny chybné kroky nového vedení státu s tím, že (pokud bude postupovat v duchu socializačním) spolupracovat opatrně a kontrolovaně, pokud se bude orientovat na ekonomiku Západu stát se striktní opozicí s jednoznačně daným politickým prvkem : boj za sociální spravedlnost...“

Nikdy jsem neověřoval autentičnost těchto slov. Ekonomická situace, kterou jste charakterizoval ve svém projevu však vybízí k jisté analogii. Současně mě vede k žádosti, aby došlo k rehabilitaci slušovického experimentu a zastaveny všechny protislušovické aktivity. Jejich řídicí systém byl nejen teoreticky osvojen, ale prakticky vyzkoušen k údivu mnohým západních ekonomických expertů. Je dostatek literatury, aby jste se, se svými ekonomickými poradci, seznámil s pojetím jejich řídicího systému, jejich minulými výsledky, systému, který v období komunismu byl nazýván jako ošklivý, odsouzeníhodný kapitalistický prvek v socialistické společnosti a po roce 1990 jako prvek mezinárodního společenství marxismu- leninismu s protikapitalistickými ambicemi, načež byly zdevastovány nenahraditelné obrovské hodnoty nových technologií.

Omluvte těchto několik zamyšlení. Podporuji Vaše myšlenky, že nenávist a pomstychtivost nemohou být cestou k pravdě a svobodě, že je třeba pěstovat úctu jeden k druhému, k sobě samým, pro blaho svého lidu využívat všech zkušeností získaných v různých historických údobích a být nebojácnými spolutvárci svobodné vyspělé kultury. Jsem přesvědčen, že našim vztahem k národním pokrokovým tradicím, aktivitou ve prospěch zvyšování bohatství vědecko- technického a výrobního potenciálu, ke kultuře vůbec, velikostí vzájemných mezilidských vztahů se můžeme stát spolutvárci svobodné a vyspělé kultury Evropy.

Přeji Vám pevně zdraví a úspěchy v aktivitě pro blaho národů České republiky.

S pozdravem

Dr. Rudolf Hegenbart